

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Bavaria Sancta Maximiliani Sereniss. Principis Imperii,
Comitis Palatini Rheni, Vtrivsq. Bav. Dvcis Avspiciis**

Rader, Matthäus

Monachii, 1615

B. Rasso seu Ratho Andecensis, Præfectvs Limiti Orientalis Boicæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79686](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79686)

B. RASSO.

Quid sibi vult nostri sub principis icone Rasso?
 An mens illius, fruius in ore sedet?
 An veluti gentis, sic est cognatio vultus?
 Namq; nepos veteres sepe imitatur avos.

Vna in viris fuit pietas, et principe virtus:
 Et posuere ambo limina sacra Deo:
 Da Sator et vasti regnator maxime caeli,
 Si labor amobus par fuit, ut sit honor.

B. RASSO

B. RASSO

For a long time, the people of the
 city were in a state of great
 anxiety, and the king was
 very much distressed.

One day, the king was sitting
 on his throne, and he was
 very much distressed.

B. RASSO

B. RASSO seu RATHO
ANDECENSIS, PRÆFECTVS
LIMITI ORIENTALIS BOICÆ.

Rasso hodie, olim Ratho, Boijs Graf Rhat/ ex nobilif-
simâ stirpe dynastarum Damasianorum in Boicâ, pro-
fectus. Est Damasia (quam Strabo *ῥάθων καὶ ἀπό πολλῶν λικα-
τίων*, Licatiorum seu Vindelicorum urbem & arcem
appellat) hodie Cœnobium S. Augustini nomini de-
dicatum (Boijs Dieffen) olim arx & ciuitas. Inde na-
tus est RATHO seu RASSO, cuius maiores Andecenses fuere. Fuit An-
dexarx ex-aduersum Damasiæ, hodie MONS SANCTVS, totâ Germa-
niâ ob cineres Sanctorum ibi maximo numero conditos (de quo
alibi diximus, dicemusque) inclitus. Rathoni cum sorore Hata, ma-
tre S. Conradi Pontificis Constantiensis, pater fuit Rathbotho: huic
Ratholdus, caput gentis Andexianæ, quem Arnulpho Cæsare
(haud scio, an verè) natum tradunt. Ratho tetrarcha Bojorum, cu-
rabat limitem, qui ad orientem pertinet, & hodie Austria est, vir in-
gens, & staturâ tam procerâ, vt communem hominis modum ex-
cederet, vt saxum ad modum corporis ejus factum ostendit. Ratho
cum Iudithâ Henrici principis Bojorum & Saxonum coniuge, Ar-
nulphi seu Arnoldi mali filiâ, Hierosolymam adiit, indèque ma-
gnos rerum sacrarum thesauros secum detulit; ædem sacram Chri-
sto & Christi per orbem nuncijs Philippo & Iacobo ad Ambronem
in superiori Boicâ condidit; contubernium in S. Benedicti leges ju-
ratis adjecit, ipseque pars ejus familiæ factus, sacra ex Palæstina mo-
numenta allata ibi reposuit, ac beato post fine conquieuit. corpus
ibidem in mausoléo conditum, hodieque maximâ populi quotan-
nis frequentiâ colitur, innumerisque votis, prodigijs, & anathema-
tis celebratur, quamuis sacræ Diuorum reliquiæ cum ipsis religiosis
ad MONTEM ANDECENSEM migrarint, cum reuersus in Boicâ Hun-
nus Cœnobium solo æquauit, ab Othone Imperatore in campis
Iycatijs ad internecionem deletus. Dum hæc ex chartis Andecensi-
bus depromo, SIMON Damasiani cœnobij religiosissimus antistes,
membranas ad me transmittit, in quibus res à B. Rathone gestæ co-
piosè descriptæ leguntur; sed quia nonnulla mendosa in ijs depre-
hendi, quæ cum reliquorum scriptorum fide non conueniunt, tan-
quam incerta prætermittenda duxi, ne certa etiam labefactarent.

Circum-

reccccv.
xv. Cat. l. 10.
li. obijt.
Mons b. d.
na Dam.
siani Cœ-
nobij, suo
Dieffenfis.
Ch. d. An.
decens.
Auentin.
pap. 495.
Hundius
pag. 283
Vita edita
patria l. 10.
g. 10.

D E B. R A S S O N E.

Circumfertur ejusdem vita patriâ linguâ Monachij edita, sed & in illa agnoui multa castigatione digna, quæ melius alibi excutientur. Quòd, inquam, cum Imperatore Hierosolymam ceperit; quòd cum Henrico Othonis Magni fratre, ob partam ex Hunnis victoriam, statuâ equestri Maurkirchij sit celebratus; & hoc genus alia, quæ quàm procùl à verâ ratione sint repulsa, temporum ratio docet. Neq; enim statuæ illæ Rathonem; sed Gualterum Hoiensem, & Hëricum Aucupem ex imaginum insignibus produnt: contrà, quàm Auentinus, Hundius, & alij prodiderunt. Aucupis, vt Regis Romanorû, aquila est insigne regium; Crux atra in albo clypeo dynastarum Hoiensium. Henricus Aucupis filius nunquam gestauit aquilam, cum Rex nunquam fuerit. Neq; Ratho crucem atram in albo campo. Andecensium imagines gentilitiæ feruntur, aquila cum imminente illi Leone. Interim non imus negatum, Rathonem ingentem fuisse cum ducem, tum militem, cum illâ tempestate Pannonos Austriam, quam Ratho prætor rexit, assiduis excursionibus vexarët. Accedit Rathonem equestribus ludis præfectum fuisse, regémque ludicrorum certaminum appellatum. Quod illi munus etiã arma induit. Nos cæteris, vt humanis & fugacibus, neglectis, tanti herois religionem admiramur, vtinam & imitemur. Statuarum equestrium imagines vitæ B. Rathonis appressæ nullam habent aquilam; sed Henricus Rhombos Boicos; Ratho crucem in clypeo & signo. Ego illos Maurkirchenfes coràm non aspexi. Has vulgò creditas Henrici & Rathonis spectandas subijcio.

HENRICVS DVX BAVARIAE.

B. RASSO.

In membranis Dieffensibus multos Rathonis titulos honorum lego, quos neclubet affirmare, neque lectori subducere : Sicenim tabulæ Damasianæ.

Anno itaque gratiæ nongentesimo quinquagesimo quarto currente, & Othone I. regnante obiit XV. Kal. Iulij RAZZO Comes Bauariæ superioris, qui, ut Chronica montis Sancti ANDECHS testatur, his titulis functus est. Fuit namque non tantum Comes, sed etiam hereditario jure COMES PALATINVS RHENI, DVX MERANIAE, DVX BVRGVNDIAE, DVX FRANCONIAE, DVX SVEVIAE, DVX CARINTHIAE, ac COMES DE GÖRZ, MARCHIO YSTRIAE, & DOMINVS CASTRI DE ANDECHS. Hostitulos auctor vitæ docet, cum Rathone extinctos, nec Comites Andecenses, illos deinceps suis literis præfixisse. Porro Scriptores, qui pro MERANIA reposuere MORAVIAM, regionum ignari, falsi sunt. Prouincia Meraniæ Friderici Ahenobarbi, & paullo antè nominabatur regio illa, quæ olim fuit sedes Nariscorum, & postea dicta est Voitlandia. Merania Friderico II. discerpta est in multas partes, cum hæres virilis stirpis superesset nullus. Rapuit enim partem Pontifex Babenbergensis; aliam Herbipolitanus; aliam Norimbergensis Toparcha. Andecenses dynastæ titulos à morte Rathonis non omnes posuere: dicti plerique omnes ut Bertholdus & posterius, Duces Meraniæ, Carinthiæ & Istriæ.

*Cavens in
Silestia.*

